

Her er fremtidens nye store markeder

Børsen den 16 februari 2017

Mens mange danskere nok foretrækker at investere deres penge sikkert, vil de fleste også have det højest mulige afkast.

Investorer med risikovillig kapital leder således efter de nye "emerging markets", dvs. de lande, der har store markeder med særligt gode fremtidige udsigter. Et af de mest omdiskuterede spørgsmål er derfor, hvilke økonomier i verden der for tiden er de mest oversete succeser?

Tyler Cowen, der er professor på George Mason University og en af hovedmændene bag den ekstremt læste blog "Marginal Revolution", gav forleden sit bud på et svar.

Hans kriterier for at være overset er simple: Økonomien skal være stor nok til, at ens marked er attraktivt for f.eks. danske virksomheder, den skal have høj og stabil vækst og være karakteriseret af relativt sikre institutioner, samtidig med at internationale investorer ignorerer den.

Væsentlige succeser som Uruguay er derfor uinteressante, for på trods af deres høje vækst og gode institutioner er deres markeder ganske enkelt for små. Brasilien er også uinteressant, for landet er i økonomisk krise og kan næppe kaldes overset.

Hvem er da både attraktive markeder og oversete? Cowen kårer Pakistan som den mest oversete økonomi i 2016 og kalder landet en "pleasant surprise." Landets 200 millioner indbyggere har de senere år oplevet 4-5 pct. vækst pr. år og en meget forbedret sikkerhedssituation de fleste steder.

Som Cowen understreger, er der adskillige tegn på, at befolkningen er ved at blive normal middelklasse. Et eksempel er, at knap halvdelen af husstandene i dag ejer en vaskemaskine. På trods af disse objektive succestegn er Pakistan stadig stigmatiseret som bud på et interessant emerging market.

To andre og måske mere spændende bud på længere sigt er Iran og Sydafrika. Under det iranske præstestyrers overflade og den omfattende korruption, der er fulgt med den statslige kontrol, lurer der en stor, meget ung og relativt veluddannet befolkning med en entreprenant tradition.

En lang række indikationer peger på, at Iran en dag, når præsterne slipper deres jerngreb, afslører sig som den måske mest moderne økonomi i Mellemøsten. 83 millioner mennesker med en højere gennemsnitsindkomst end Brasilien burde være tiltrækkende.

Lignende problemer karakteriserer Sydafrika, hvis 54 millioner indbyggere plages af overregulering og omfattende politisk korruption. Landet huser dog også Afrikas eneste universiteter med international standard, moderne industri og et marked med latinamerikansk købekraft. Sydafrikanernes konstante problem er regeringspartiet ANC, der er ansvarlig for voksende politisk korruption og to årtiers forfejlet politik.

Hovedpointen er fællestrækket for næstensucceserne: Den eneste væsentlige bremse er styret. Skal man finde de oversete markeder, skal man have næse for de politiske vinde, ikke nøgletallene.

Christian Bjørnskov